

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 21.6.2018.
COM(2018) 484 final

KOMUNIKACIJA KOMISIJE VIJEĆU

u skladu s člankom 395. Direktive Vijeća 2006/112/EZ

1. KONTEKST

U skladu s člankom 395. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost („Direktiva o PDV-u“) Vijeće, djelujući jednoglasno na prijedlog Komisije, može odobriti bilo kojoj državi članici uvođenje posebnih mjera odstupanja od odredbi te direktive kako bi se pojednostavio postupak naplate PDV-a ili spriječili određeni oblici utaje ili izbjegavanja poreza. Budući da se tim postupkom predviđaju odstupanja od općih načela PDV-a, u skladu s dosljednim odlukama Suda Europske unije takva bi odstupanja trebala biti razmjerna, a područje njihove primjene ograničeno.

Dopisom koji je Komisija zaprimila 19. srpnja 2016. Italija je zatražila odobrenje za primjenu mjere kojom se odstupa od članka 193. Direktive o PDV-u te kojom se Italiji odobrava primjena mehanizma prijenosa porezne obveze na konzorcije za isporuke robe i usluga koje vrše njihovi članovi. Iz razloga što informacije koje je podnijela Italija nisu bile dostatne za razmatranje zahtjeva, Komisija je poslala Italiji nekoliko dopisa u kojima traži dodatna pojašnjenja te je u pogledu zahtjeva održano nekoliko usmenih rasprava između Italije i Komisije. U skladu s člankom 395. stavkom 2. Direktive o PDV-u Komisija je dopisom od 28. ožujka 2018. ostale države članice obavijestila o zahtjevu Italije. Komisija je dopisom od 3. travnja 2018. obavijestila Italiju da raspolaže svim informacijama koje smatra potrebnima za razmatranje zahtjeva.

U pravilu, osoba odgovorna za plaćanje PDV-a poreznim tijelima u skladu s člankom 193. Direktive o PDV-u je porezni obveznik koji isporučuje robu. Svrha je odstupanja koje je zatražila Italija stavljanje te odgovornosti na porezne obveznike (u ovom slučaju konzorcije) kojima njihovi članovi isporučuju robu ili usluge (tzv. mehanizam prijenosa porezne obveze). Cilj je zatraženog odstupanja borba protiv utaje poreza.

2. PRIJENOS POREZNE OBVEZE

Osoba odgovorna za plaćanje PDV-a u skladu s člankom 193. Direktive o PDV-u je porezni obveznik koji isporučuje robu ili usluge. Svrha je mehanizma prijenosa porezne obveze prenijeti tu obvezu na poreznog obveznika kojemu se isporučuju roba ili usluge.

Određivanjem osobe kojoj se isporučuju roba ili usluge kao osobe koja je odgovorna za plaćanje PDV-a dobavljač ne naplaćuje PDV kupcu te ga od njega ne prima. Dobavljač stoga ne može nestati s iznosom PDV-a, a da ga ne uplati u državni proračun. U tom je smislu utvrđeno da je mehanizam prijenosa porezne obveze djelotvoran kao privremeni alat za borbu protiv prijevara.

3. ZAHTJEV

Italija je zatražila posebnu mjeru kojom se odstupa od članka 193. Direktive o PDV-u u pogledu primjene mehanizma prijenosa porezne obveze na konzorcije¹² za isporuke robe i usluga koje vrše njihovi članovi.

Italija u svojem podnesenom zahtjevu navodi da bi se uvođenjem prijenosa porezne obveze za isporuke robe i usluga između članova konzorcija i konzorcija osiguralo trenutačno suzbijanje sustava utaje kao što je neprijavljanje i/ili neplaćanje PDV-a članova konzorcija državi. Uz to bi se moglo pružiti sredstvo za odvraćanje od mogućih prijevara, a porezne bi kontrole mogle postati djelotvornije zbog ograničenog broja konzorcija koji bi bili predmet revizije.

4. STAJALIŠTE KOMISIJE

Kada Komisija primi zahtjeve na temelju članka 395., oni se razmatraju da bi se ustanovilo jesu li ispunjeni osnovni uvjeti za njihovo odobrenje, tj. procjenjuje se hoće li se predloženom posebnom mjerom pojednostavniti postupci za poreznog obveznika i/ili poreznu upravu odnosno hoće li se mjerom spriječiti određene vrste porezne utaje ili izbjegavanja poreza. U tom je smislu Komisija uvijek primjenjivala restriktivan i oprezan pristup kako bi osigurala da se odstupanjima ne ugrožava funkciranje općeg sustava PDV-a te da su ona neophodna i razmjerna, a područje njihove primjene ograničeno.

Stoga svako odstupanje od sustava obročnog plaćanja može biti samo krajnje rješenje i hitna mjera te se njime mora zajamčiti nužnost i iznimnost odobrenog odstupanja.

Iako joj je Komisija uputila nekoliko zahtjeva u tom pogledu, Italija nije dokazala ni vrstu ni obujam mogućih problema prijevara koji nastaju u odnosu između konzorcija i njihovih članova.

Teško je zamisliti da se problemi prijevara u vezi s PDV-om zaista mogu javiti u odnosu između konzorcija i članova jer bi konzorciji trebali djelovati u ime članova. Nadalje, uzimajući u obzir taj poseban odnos, Italija bi trebala biti u mogućnosti rješavati probleme prijevara odgovarajućim mjerama kontrole. U svakom slučaju, Komisija, ako se to od nje zatraži, stoji na raspolaganju za pružanje potrebne pomoći Italiji u borbi protiv problema prijevara u vezi s PDV-om.

Stoga zahtjev ne ispunjava uvjete utvrđene u članku 395. Direktive o PDV-u jer Italija nije dokazala da se mjera odstupanja traži u svrhu borbe protiv prijevara ili kako bi se pojednostavnili postupci za porezne obveznike i/ili porezne uprave, kako je propisano tim člankom.

¹

Stalni konzorcij je zajednička organizacija sastavljena od nekoliko subjekata osnovana kako bi regulirala ili vodila određenu fazu djelovanja za različita uključena poduzeća.

5. ZAKLJUČAK

Na temelju navedenih elemenata Komisija se ne slaže sa zahtjevom koji je podnijela Italija.